

De minister van Veiligheid en Justitie
Mr. I.W. Opstelten
Postbus 20301
2500 GH Den Haag

Datum

17 februari 2011

Kenmerk

B 2.1.11/1870/JT

Uw kenmerk

5671178/10/6

Onderwerp

Ontwerpbesluit nummerherkenning

Geachte heer Opstelten,

Bij brief van 11 januari 2011 heeft U de Nederlandse Vereniging voor Rechtspraak (NVvR) verzocht advies uit te brengen over het daarbij gevoegde ontwerpbesluit nummerherkenning.

De NVvR heeft met belangstelling kennis genomen van dit ontwerpbesluit en de daarbij behorende concepttoelichting. Het opgestelde advies is voorbereid door leden van de NVvR en is vastgesteld door de Wetenschappelijke Commissie van de NVvR.

De NVvR neemt aan dat het in uw aanbiedingsbrief gedane verzoek om het advies op te stellen in overleg met de in de brief genoemde opsporingsambtenaren niet voor de NVvR is bedoeld.

Aanleiding voor het ontwerpbesluit is een aantal incidenten waarbij niet tijdig is onderkend dat er sprake was van communicatie met geheimhouders c.q. verschoningsgerechtigden. Het voorgestelde artikel 4a van het Besluit bewaren en vernietigen niet-gevoegde stukken voorziet in de technische mogelijkheid van een systeem van nummerherkenning. Voorwaarde daarbij is dat de Nederlandse Orde van Advocaten de (telefoon)nummers van advocaten en medewerkers met een daarvan afgeleid verschoningsrecht, aanlevert bij de KLPD, zodat communicatie tussen de afgeluisterde persoon en raadsman wordt gewist. Mocht er, om welke reden dan ook, iets misgaan, dan is artikel 4 van het Besluit van toepassing.

Het voorgestelde artikel 4a van het Besluit ziet alleen op advocaten en uitsluitend op (telefoon)nummers. Blijkens de toelichting wordt een gesprek tussen de in het buitenland verblijvende persoon en zijn advocaat, niet gewist. In die gevallen is artikel 4 van het Besluit van toepassing. Artikel 4 is ook van toepassing indien een advocaat c.s. van een ander nummer gebruik maakt dan het geregistreerde. In de praktijk betekent dit dat interceptie onverminderd alert dient te geschieden – gegeven ook de overige verschoningsgerechtigden als bedoeld in artikel 218 van het Wetboek van Strafvordering – zodat de officier van justitie zijn of haar verantwoordelijkheid daadwerkelijk kan waarmaken.

Behalve de bijlage behorende bij het nieuwe artikel 4a van het Besluit wordt er in de toelichting nog melding gemaakt van een convenant met eventuele periodieke 'audits' en een Verordening van de Nederlandse Orde van Advocaten. De NVvR heeft hiertegen op zich geen bezwaar. Afhankelijk van de hieraan te geven uitwerking vraagt zij zich wel af of dit, gegeven de strekking en reikwijdte van de regeling, geen disproportionele administratieve belasting is voor de verschillende betrokken partijen.

De NVvR gaat ervan uit dat een eenmaal opgegeven telefoonnummer in het systeem blijft staan totdat het nummer is opgeheven of een afmelding door de advocaat is doorgegeven (vgl. toelichting pagina 9). Het systeem wordt vervuld als de advocaat nalaat een afmelding tijdig door te geven. Dit aspect kan bij de nadere uitwerking van de regeling worden meegenomen.

De NVvR kan zich vinden in het ontwerpbesluit zoals ter consultatie voorgelegd. De voorgestelde regelgeving zal naar verwachting niet alle gesprekken met verschoningsgerechtigden onderscheppen, maar wel meer garanties bieden aan verschoningsgerechtigden en geheimhouders dat hun communicatie niet wordt opgenomen, dan wel onmiddellijk langs geautomatiseerde weg wordt gewist.

In reactie op de vraag in uw aanbiedingsbrief deelt de NVvR de visie dat de bestaande bevoegdheden voldoende mogelijkheden bieden tot de opsporing van gevallen van misbruik, zodat in het ontwerpbesluit geen regels worden opgenomen over de bewaring van geheimhoudersgesprekken.

Namens het bestuur van de NVvR,
de Wetenschappelijke Commissie

F.F. Langemeijer,
voorzitter

